

מישיב גבש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי

נפשי
בשאלתי

שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

לחיות כדי לחיות

להשתמש בהם לתכלית שאליו יועדו, נתקעים אנו בהנאות המתלווים אליהם ברחמי הבורא. שהרי אין אנו מקבלים את חיותנו כמו אותם רכבי הברזל אשר בעל כורחם שופכים אל תוכם בגזין (געזעלין) אשר ריחם רע ודוחה. ממש לא. הבגזין שנשפך אל קרבנו מלווה בטעמים ובריחות נפלאים, וצבעים וצורות נחמדים מגוונים לאין שיעור. אך ברור שסוף כל סוף תכליתו דומה לאותו געזעלין שמטרתו לתת "חיים" למכונת האדם, כשכל התענוגים המתלווים אליו אינם אלא הצד הטפל שבהם.

"כמה צריך ליהרר שלא לתועות ולהיסחף אחר החן של שקר, כי על זה אמר שלמה המלך ע"ה: 'ונהמת באחריתך בכול'".

בשרך ושארך, ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי, ולא שמעתי בקול מורי ולמלומדי לא הטיתי אזני - היינו באחרית ימי האדם ביום המיתה בעת יכלה בשרו, ינהם מכאב לב, כי יתחרט על ששנא את מוסר התורה הקדושה המלמדת ומורה לאדם איך להתנהג - או לי מה עשיתי בעולם הזה, נשאתי ונתתי, הלכתי ובאתי, אכלתי ושתיתי, אבל על מה באתי לעולם הזה?"

"רביה"ק אמר: "את זה תקבלו ממני די' וועלט זאל אייך נישט אפגאן" [שהעולם לא יטעה אתכם]. זו היא הנקודה העיקרית

בעניינו של רביה"ק, שכה הרבה עלינו דיבורי יראת שמים, כדי ללמדנו שהעולם לא ירמה אותנו. סוף כל סוף הולכים מהעולם-הזה, וצריכים לקנות חיים נצחיים, לכן צריכים להיזהר ולהישמר מאד שהחן של שקר של העולם לא יפתה וירמה אותנו. החן של שקר והשוחד דסטרטא אחרא הוא גדול וחזק מאד בהאי עולמא. כך שאנו נמצאים בסכנה תמידית, סכנה רוחנית ואף גשמית, וחוקים אנו לשמירה מעולה על כל צעד ושעל" (דרך כוכב, תר"א, שיעור 1).

קבלנו עולם נחמד למראה... כל פעולה בו מלווה בתענוג, גשמי או נפשי. אך כמה שווה הוא האדם הדומה לאותו אומלל שנתקע בתענוגות, ותחת להשתמש בו לתכליתו, לצורך חיותו, הופך את הוא את העולם כולו לפח אשפה גדול ועצום שכל כולו מלא פסולת לאין תכלית.

וכי לא שפוי יותר, לבשל כדי לאכול, לאכול כדי לחיות, ולחיות כדי לחיות עוד... או בקיצור 'ואכל מעץ החיים!' - וחי! - ל-ע-ל-ל-ל!

כמה תמהו העוברים ושבים על הררי הפסולת הסובבים את הבית הקטן והמט ליפול. אלמלא השטח הקטן עליו בנויה החורבה, היו יכולים לחשוב כי מאחורי הדלת הצרה מסתתרת לה ישיבה בת מאות לומדים או אולם שמחות ענק אשר בכל יום נזרקים ממנו שאריות האוכל הישר אל החצר הסמוכה.

אלא שכאמור, לא ישיבה, לא אולם, ולא בית תמחוי מסתתרים בו. אלא אך ורק בית מט ליפול, בו מתגורר אדם בודד בלבד!

אז מהיכן בכל זאת צצים להם הררי פסולת שכאלו?

בוודאי תשאלו, וכי כמה יכול אדם אחד לאכול... אך במקום תשובה תתבוננו על הררי הפסולת...

זאת ידעו לספר יודעי דבר, כי לאדם זה הנהגה מיוחדת, עם עלות השחר מעלה הוא על האש תבשיל ספק חלבי ספק פרווה אך בעל ריח נעים במיוחד, לאחר כשעתיים מעלה הוא תבשיל של דגים מעודנים ובמגביל מכניס הוא מאפה לתנור ואף מעלה אש תחת המיחם בו מתבשל תה עלים בעל ריח מיוחד במינו. ובטרם יחלפו להם שעותיים יעלה תבשיל של בשר, וכן הלאה, בישול רודף בישול עד לחצי הלילה בה פורש הוא למנוחת לילה כשהתבשיל האחרון ממשיך להתבשל על אש נמוכה ולהפיץ ריח ניחוח בתוככי הבקתה העלובה.

בוודאי תשאלו, וכי כמה יכול אדם אחד לאכול... אך במקום תשובה תתבוננו על הררי הפסולת, שווים הם ליותר מאלף עדים על כך שהמאכלים הללו לא נועדו לאכילה.

אז על מה ולמה עסק הבישול העקב הלזה?

את התשובה תקבלו כאשר תצליחו להתקבל לפגישה עם אחד האנשים העסוקים ביותר בתבל, אשר יסביר לכם בטוב טעם כי ההנאה שיש לו מהריחות והניחוחות הנפלאים העולים בעת הבישול, הן הם הגורמים לו לעמוד ולהתעסק בבישול של המאכלים היקרים והמשובחים ביותר, וכיון שאי אפשר להנות כל הזמן מאותו ריח, הרי שזקוק הוא להחליף את תוכן הקדיירה והתנור בכל כמה שעות...

שוטה!!! - אכן! - אבל כך ממש נראים אנו בני האדם, הלוקחים את עצמנו ואל כל מה שסביבנו, ותחת

• שאלה • איך נזכה להמשיך את השמחה של שמחת תורה, לתוך החורף הארוך?

הכלל הוא שיש לכל דבר מעלות וחסרונות. בימי החורף היצר הרע לא כ"כ גדול כמו בימי הקיץ. והלילות שבחורף ארוכים מאד ומסוגלים לעסוק בתורה יותר. בכל דבר צריך למצוא את המעלות ולשמוח בהם.

בכלל, סדר העולם הוא שיש עליות וירידות, האדם צריך לראות שישאר עם רשימו מהזריחה שהיתה לו בזמן ההתרוממות, ולהחיות את נפשו עם הרשימו הזאת, וכך יוכל לחזור אל האור. על האדם להתבונן ולזכור את המחשבות שהיו לו בימים הקדושים, את ההרגשות הנעלות שהיו לו, ומשם יקח איזה רשימה לחיות עם אותה המחשבה הקדושה בימי הירידה.

• שאלה • ידוע שכל סדר העבודה מר"ה עד שמיני עצרת, הוא בעבור תיקון חטא עץ הדעת. והנה כבר סיימנו עם התיקון, ותיכף אנו חוזרים שוב ללמוד על פגם עץ הדעת?

אם מסיימים לגמרי לתקן חטא עץ הדעת אפשר ללכת הביתה, בכל שנה ושנה מתקנים חלק אחד, אח"כ יש ירידה ומתקנים עוד חלק. עץ הדעת היא קליפה גדולה שצריך לתקנה, ולזאת יש לעבור הרבה ימים ושנים להכניע את הקליפות ולהעלות את הקדושה, ובכל פעולה טובה בוודאי זוכים לפעול תיקון בזה.

חיזוק לחשוכי בנים

חלק א - מתוך שיחת חיזוק שנאמרה ביום א' ראה תשפ"ה

הרי שיש נחת רוח גדול כשאדם ממליך את השי"ת בשעת הנסיון הזה, אם הוא לא נותן לי, סימן שלא מגיע לי, הוא יודע מה שהוא עושה.

ויחד עם זאת אנו מצפים שהקב"ה כן יעזור ויושיע ויהיה לכם זש"ק, אבל גם עד שבאה הישועה צריכין לדעת שהקב"ה יודע מה שהוא עושה. ולהיות עסוק בתורה ותפילה, ומצוות אחרות, ולעזור לאחרים שיזכו לזש"ק.

כך עשה החזו"א כנזכר, הוא התמסר מאד לכל אברך שלא היו לו ילדים, בתכלית המסירות כאילו היה בנו ממש.

ולעתיד יראו בבהירות מופלאה כמה הקב"ה היה צודק בלי שום ספק, בבהירות עצומה. בינתיים יש את הנסיון הזה, להאמין שיש בורא והוא יודע מה שהוא עושה.

בכל פעם שמשתדלים ומצפים להיושע, וכשאין הישועה באה נשברים מאוד ?

להתבונן שזהו רצון ה', כיון שעדיין אין ילדים, רצונו יתברך שיעשו השתדלות באופנים שונים. ובכל פעם מקיימים רצון ה', אף כשאין זה מצליח.

כשיש אמונה חזקה שאין עוד מלבדו בבהירות, רואים אח"כ ישועות גדולות, פלאי פלאות.

אבל לאשה לא מועיל שום הסברים, האשה רוצה ילדים. וצריך לחזק אותה כפי מה שאפשר, ולשבח אותה הרבה, ושגם היא תשתדל לעזור לאחרים שיזכו לזש"ק, וזה חשוב בעיני ה' ממש כילדים שלה ממש. וכהנה וכהנה.

כשיש אמונה ברצון הבורא, יודעים איך לעבור את העולם הזה. אבל בלי אמונה מתפוצצים.

השי"ת יעזור שתהיו שמחים ומאושרים, ולהכניס שמחה בבית, להיכנס תמיד בפנים שמחות, ולשמח כפי האפשר, והריני מברך אתכם מעומק הלב שכל אחד ממכם יושיע בזרע של קיימא לעבודת השי"ת, פרו ורבו, פרו אחד מוליד אחד. רב' אחד מוליד הרבה (ע"פ רש"י). הריני מברך אתכם שיתקיים בכם מוליד הרבה ויהיה לכם הרבה ילדים בעזר השי"ת.

אברכים אלה מצפים שנים רבות לזש"ק, הם שואלים איך להסתכל על התקופה הזאת?

להתחזק. אדם לא יכול לחזק, הקב"ה יכול לעזור ולחזק. הריני מברך אתכם שכל אחד ממכם יזכה להפקד בזרע של קיימא, ויהיה שמחה בביתכם.

אם האדם חי עם אמונה, הכל יותר קל. החזון איש זכותו יגן עלינו לא היו לו ילדים, יומם ולילה היה עוסק בעבור אברכים ונשים שיוכלו לזכות לזש"ק, והיה משתדל בזה בכמה וכמה עצות ופעולות שאחרים יזכו לבנים.

מה שאין לך ילדים, זהו חשבון אחר. הקב"ה יודע מה שהוא עושה. אלא שבאמת קשה מאד לחזק, ואפילו אם מתחזקים לבד, קשה לחזק את האשה, האשה יותר קשה לחזק אותה.

אם לא זכיתם עדיין לקיים מצוה זאת, תתעסקו במצוות אחרות, ליתן צדקה, ולעזור בגמילות חסדים לאחרים, ללמוד וללמד לאחרים, ולעשות טובות עם יהודים.

היו אנשים שזכו לנצל את המצב הזה שאינם עסוקים עם ילדים, שיהיה להם זמן וכוחות לעזור לאחרים יומם ולילה, והיו שמחים ומאושרים. זה מה שה' רוצה ממכם, שתהיו שמחים ומאושרים.

השי"ת יעזור לכם שתהיו שמחים ומאושרים, לפעול לעצמכם ולאחרים, כי גם מה שמסייעים באחרים להוליד ילדים, זה גם נחשב כילדים שלכם.

מה הקב"ה רוצה במצב הזה, לפני שבאה הישועה?

האמונה הזאת בעצמה, להאמין שהקב"ה יודע מה שהוא עושה, היא מצוה רבה עד מאד, ויקבלו עליהם שכר נפלא ומופלג מאד.

במדרש (איכה) מסופר על שבויה אחת שנפדית, וקנו לה חלוק, וכשירדה לכבסו בנהר בא נחשול וסחפו. וחזרו וקנו לה עוד חלוק מכובד, ושוב קרה לה כמקרה הראשון שהנהר שטפו, ורצו לקנות לה שוב, והצדיקה עליה את הדין ואמרה להם: הניחו לבעל חוב לגבות את חובו. הקב"ה יודע שלא מגיע לי בגד, אז לא מגיע לי. ואז יצא גל והחזיר לה את כל הבגדים שנשטפו עד הנה.

גרם החטא - דחיקת השעה

כאשר דברתי פעם עם הגה"ח ר' גדליה קעניג ע"ה תחת אחד השיחים, ביקש לבאר בארוכה איך שכל המכשולים המובאים בתנ"ך, כולם לא באו אלא על ידי דחיקת השעה (ענין זה מובאר בליקוה"ל ח"מ גזילה ה, מאות ז והלאה), ומחוסר ישוב הדעת. כי הוא שורש כל רעה, וכל ההפסדים באים עיי"ז. וכדרכו של ר' גדליה, דרך הישוב הדעת והמתינות, האיר את הדברים בבהירות עצומה.

למשל, כשנתבונן בחטא עץ הדעת, מכירת יוסף ומעשה העגל, נווכה שכולם היו עקב דחיקת השעה וחוסר ישוב הדעת. וכדאי להביא דוגמא אחת מדבריי, כגון בחטא עץ הדעת, מצינו בחז"ל שאילו היה אדם הראשון ממתין שלא לאכול מעץ הדעת, ועץ הדעת היה גפן (לפי שיטה אחת), היה נותר לו בליל שב"ק האכילה מפרי הגפן של עץ הדעת, והיה מקדש עליו, והיה מתעלה הוא עם כל הבריאה כולה, והיה אז התיקון השלם. וכמה הפסדנו והפסידה כל הבריאה ממה שלא המתין.

על האדם להמתין בישוב הדעת בכל ענין שהוא צריך לעשותו. מלהמתין, לעולם אין מתחרטין.

(אוסף אמרים - מידות, שער א)

'כל הורג קין - יוקם'

מובא באור החיים הק' על האמור אצל קין "לכן כל הורג קין שבעתיים יוקם", כלומר שהקב"ה הזהיר את הבריאה שלא יפגעו בקין, ואומר האור החיים הק', מהו הלשון 'לכן', כי הרי לכן הוא המשך למה שאמור קודם לו, ועל מה הולך כאן ה'לכן', ומבאר שזה שאמר קין 'ומפניך אסתר, והיה כל מוצאי יהרגני', דהיינו שהוא אמר לקב"ה, שאם אתה מסתיר פני ממני הרי אני מסוכן, במילים הללו שהאמין שאם יסתיר השי"ת פניו הוא מסוכן, ואם ישמור עליו השי"ת הרי הוא שמור, על זה, על האמונה הזאת, אמר הקב"ה: לכן כל הורג קין וכו' -בזה אני מזהיר את העולם שלא יפגעו בך.

נמצא שבאמונה בהשגחה פרטית ממשיכין השגחה פרטית. כאמור שהבעש"ט אמר "אם תלכו עמי בקר"י אם אתם תחשבו שהוא מקרה ח"ו, אף אני אלך עמכם בחמת קרי, גם אני אראה לכם שהוא מקרה ח"ו. ואז תראו רק מקרה, ובמקרה יש גם חימה ח"ו, אך אם תאמינו בהשגחה פרטית אף אני אראה לכם השגחה פרטית. מכל שכן אם מעמיקים עצמם בהשגחה פרטית רואים דברים נפלאים, ומה שרואים יותר מאמינים יותר ורואים יותר, וזהו התקרבות גדולה להשי"ת, ולאחר מכן אפילו על המחשבות של האדם, כאשר נופל לאדם מחשבה, והוא צריך לעשות דבר מה, אזי סגולת ההשגחה פרטית היא שהשי"ת מכניס במוחו את העצה מה לעשות על הצד היותר טוב.

(יומם, שיעורי תהלים, שער ה)

פאר היצירה

שלו שבו תלויים כל העולמות לא יוכל זר לתקן אלא הוא בעצמו, ובו תלויים כל העולמות.

ועל פי זה מבואר מה שכתב רבינו בליקוטי מוהר"ן (תנינא סי' ז') שהצדיק מגלה לבני אדם המונחים במדרגה התחתונה ונדמה להם שמרוחקים מאד ממנו ית"ש - שהשי"ת עמם ואתם, והם סמוכים אליו ית', והצדיק מעוררם ומקיצם בבחינת הקיצו ורגנו שוכני עפר. מפני שכל אחד מישראל הוא חלק אלוך ממעל, ויש להשי"ת אהבה לכל אחד מישראל כאילו היה בן יחידו, כי חלק ה' עמו, ובו תלוי תיקוני כל העולמות, ושבזה יתהוו ישראל בבחינת שותפים להקב"ה במעשה בראשית כאשר עלה במחשבתו הקדומה.

מי כעמך ישראל

והנביא יחזקאל (כ"ה) מנבא עונש על מואב ושעיר על אמרם "הנה ככל הגוים בית יהודה". ומפרש שם רש"י: "הנה ככל הגוים בית יהודה - בטלה אהבת הקב"ה מהם ונמאסו". היינו שהנביא התנבא שיענישם הקב"ה על עצם הרעיון הזה, שהיא מחשבה של כפירה, שהשי"ת אינו אוהב את ישראל ונמאסו, שהיא כפירה גדולה לומר כן, כי הרי הקב"ה אוהב את עמו ישראל באהבה עצומה, וכל המנסה להחליש מעט בעוצם אהבה זו, הרי הוא ככופר ביחודו של עולם, אשר חקק את עמו יחידו בתפילין דמרי עלמא דכתיב בהו "מי כעמך ישראל" (ברכות ו' ע"א).

ובמדרש (שיר השירים א' ל"ה) עה"פ שחורה אני ונאווה - שחורה אני בפני עצמי, ונאווה בפני קוני, דכתיב (עמוס ט') הלא כבני כושיים אתם לי בני ישראל - כבני כושיים אתם בפניכם, אבל לי - כבני ישראל נאווה. ומכאן, שאפילו אם אנו רואים את עצמינו שחורים בעוונות, כבני כושיים רח"ל, עם כל זה לא זו סוד אהבתו הנפלאה מאתנו, וברית כרותה היא שלא תופר. והנה יש בפרט מה שבכלל. וכל פרט הוא חלק מהכלל, וצריכים להאמין באמונה ברורה שאבינו שבשמים אוהב את כל אחד ואחד מישראל אהבה רבה ואהבת עולם. והיא אהבה עזה ועצומה שאי אפשר לבני אנוש להשיגה, כמו שכתוב בזהר הק' (שמות ה' ע"ב): אלמלי הוי ידעין בני נשא רחמימותא דרחים קוב"ה לישראל הוי שאגין ככפירא למידרדף אבתריה (אילו ידעו האנשים את גודל עוצם אהבת הקב"ה לישראל - היו שואגים ככפירים לרדוף אחריו).

וידיעה נשגבת ונעלה זו, המביאה להתקרבות האדם לאביו שבשמים - נעשית על ידי הצדיק, שהוא מגלה ומעורר לבם של ישראל בכל דור ובכל זמן, ולכל אחד ואחד בפרטות.

(לקט אמרים, ח"א, עמוד עא, שם, ח"ב, עמוד קא)

רבבות עולמות. ואם כן, מה רבה ועצומה היא האחריות המוטלת עלינו בהיותנו שלוחם של כל הבריאה כולה - להשמר מכל רע, ומכל תנועה רעה ח"ו, ולהטות את עצמנו לטוב, שנהיה אנו וכל התלויים בנו יצירה לטב, מרכבה להשראת השכינה.

לברר הטוב ולהעלותו

הקדוש ברוך הוא תלה תיקוני כל העולמות בתיקון נשמות ישראל. אלא שבחטא עץ הדעת גרם אדם הראשון לתערובת טוב ורע בעולמות של בריאה יצירה ועשיה (בי"ט), ובפרט בכל הנשמות, והטוב והרע המעורב באדם הוא מעורב בו מאד כעיסה בלולה (כך מבואר בספר הגלגולים פרק ג"ט עיי"ש) וצריך האדם לעמול

וצריכים להאמין
באמונה ברורה
שאבינו שבשמים
אוהב את כל אחד
ואחד מישראל
אהבה רבה ואהבת
עולם. והיא אהבה
עזה ועצומה
שא"א לבני אנוש
להשיגה.

ולהתייגע ולעבוד על עצמו עד שמתברר, ודיעותיו מתיישרין, ונשמתו מאירה בו באמונה צלולה וחזקה.

וענין תיקון זה, היינו תחילה לברר הטוב מהרע, ואחר כך להגדיל הטוב והעלאתו, זה נעשה על ידי כל תורה ותפילה, ועל ידי כל אמירה שבקדושה, כגון אמירת הברכות ועניית אמן, ואמן יהא שמיה רבא וכו', ועל ידי כל פעם שעומד בנסיון וכופה את יצרו הרע, על ידי כל זה מתקן תיקונים נפלאים בו ובכל העולמות התלויים בנשמתו.

כל העולם תלוי בך

כל איש מישראל צריך לדעת בידיעה ברורה ולחרוט עמוק בלבו ובמוחו שהוא חשוב מאד אצל השם יתברך, כאילו היה בן יחידו ממש. וכמו שאמרו חז"ל (סנהדרין ל"ז) ש"צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי". והוא מפני שתלה הקדוש ברוך הוא תיקוני כל העולמות השייכים לנשמתו - דוקא בו, ואין לוולתו יד וחלק בכך. וכל העולמות קשורים זה בזה, והרי תיקון הכלל תלוי בתיקון חלק כל פרט, לכן הוי כאילו לו לבד נברא, כי החלק

כלול מכל העולמות

בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן וא"ל ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי" (קהלת רבה, ז כח).

כי האדם הוא "חלתו" של עולם כמובא (בר"ר ריש פרשה י"ד וסוף פר' י"ז) - היינו נברא מובחר ומורם, כי הוא כעין "תרומה" מכל חלק ופרט של העולם: מדומם, צומח, חי, מדבר, מאש, מים, רוח, עפר. גם ממלאכים וגם משדים (כמובא בעץ חיים שער מ"ט). ומובא בספר דעת ותבונה מהקדוש הבן איש חי זיע"א, שבכל העולמות, העליונים והתחתונים, אין בנמצא נברא נפלא ומיוחד במינו כמו האדם, כי הוא כלול מכל העולמות, ומריבוי עצום של פרטים גשמיים ורוחניים גם יחד, "חלתו של עולם" - שהוא מורם מכל חלקי הבריאה.

ובזהר חדש (דף ט"ז ע"א ד"ה א"ר שמעון) איתא שעד בריאת האדם ציוה השי"ת לשמים לארץ ולמים להוציא את כל פרטי הבריאה שהיה כלול בהם, ובבריאת האדם: "קרא לון קוב"ה ואמר לון נעשה אדם אנא ואתון (אני ואתם)" - היינו שהם יתנו חלקם, והשי"ת יתן לו נשמה קדושה מעולמות עליונים, וזה סוד "נעשה" אדם, לשון רבים אני ואתם. ויתכן שגם זה מרומז בחז"ל (בר"ר ח' - ח') נמלך בפמליא שלו כמידת ר"א, שהם יסכימו שהשי"ת ירים מהם חלקם לבריאת האדם.

מחבר הבריאה לשורשה

וכן כותב בספר מי השילוח: "ויאמר אלקים נעשה אדם, היינו כי מתחילה ברא השי"ת את כל הבריות, ואח"כ ע"י שהבינו הבריות והכירו חסרונם שאין מי שיחבר חיותם אל השי"ת, כי ע"י האדם יתווכחו כל דברי העוה"ז להשי"ת כי הוא מעלה את הכל כידוע... והאדם ע"י שיעבוד בכחו את השי"ת או יעלה את כל הכחות שקיבל מעוה"ז אף כח הדומם... ויאמר אלקים נעשה אדם - היינו שהשי"ת אמר לכל הבריות שכולם יתנו מכתם ויצטרפו לבריאת האדם למען יהיה לאדם חלק בכולם".

נמצא לפי כל האמור, דאם האדם ממליך את השי"ת עליו, הרי כל הבריאה ממש המליכה את השי"ת עליה, כי הלא הוא חלק מהם ושלוחם לקשר את הבריאה עם הבורא.

וכל זה הוא ביאור על דבריו הקדושים של רבינו (חיי מוהר"ן אות תק"ה): "אמר אז מען זאל איבערקערין א מענטשין וואלט מען געזעהן ווי אין איטליכן אדערל איינגען אלפי אלפים וריבי רבבות עולמות" - אם היו מהפכים את האדם (כלומר, לראות את פנימיותו) יכלו לראות איך שבכל גיד מגידיו תלויים אלפי אלפים וריבי

עמד ושתלן בכל דור ודור

ב"ה יום ד' וישב תשמ"א פעה"ק ירושלים ת"ו בב"א

וכל התקרבותנו אליו ית"ש אי אפשר כי אם על ידי התורה. ואם רצה אחד להתקרב להשי"ת בלי התורה, אינו מקבלו כלל, והרי זה כופר, ונשאר נכרת ומנותק מהשי"ת ח"ו.

כן ראה הקב"ה שהצדיקים מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור (יומא לח ע"ב), כי להם היו נשמות מעולם האצילות, והגילוי אלקות שלהם היה עד אין קץ, ומהם מקבלים את האמונה הטהורה והדעת אלקים אשר בתורתו.

ויש מאמר הזהר (אחרי דף עט) שתלמיד רשבי" כשהיו רואים את רשבי" היו רהיטין [רצים] אחריו ואומרים "אחרי ה' אלקיכם תלכו" (דברים יג, ה), ע"כ. והכונה בזה היא, שאין מתקרבים אליו יתברך - על ידי שרצים אחרים רבי שמעון.

ועיין ברבינו בחי על הפסוק "ומשה יקח את האהל ונסה לו מחוץ למחנה הרחק מן-המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה", שהוצרך לומר 'כל מבקש משה' אלא מכאן שנקרא משה על שם המיוחד, שהדבק בדבר נקרא על שם מי שנדבק בו" ע"כ.

והכל סובב על כוונה אחת, שהיא מיסודי הדת, שעל ידי הצדיקים שהשכינה שורה עליהם, על ידם אנו מתקרבים להשי"ת ולתורתו הקדושה.

וכל זה בלי שום ספק. ויתר הדברים שנגעת במכתבך - יעזור השי"ת על ידי ראיית פנים בפנים ושלוש.

יעקב מאיר בן ח' דינה שכטער

שלום וישע רב אל כבוד יד"נ הבחור המהולל עקיבא רייזנער הי"ו וישא ברכה מאת ה'.

אחדשה"ט.

מכתבך הגיעני, ואני עומד לפני חתונת בתי תחי' בר"ח טבת בעז"ה, ואינני יכול להתרכז כעת יותר מזה אלא להעתיק לך מה שכתב בספר אילמה מהרמ"ק בשער הנקרא עין כל תמר ה' (פרק י"ד דף מ"ד). וזל"ק מאמצע הפרק:

"ולכך אם יש אדם והוא משובח, כולם יוטפלו אליו ויהיה הוא המהלך ומעלה שירו בראש כל שירה וזמרה, וכולם משועבדים תחת ידו, וכאשר יחסר האדם הזה, כולם בטלים מאותה המעלה המשובחת שהיתה ראויה לרדת אילו עמד אדם שם וכו'... ואפילו בדורות אחרונים כל מי שיהיה מוכך עצמו, שכינה עמו, והיא נוטלת שבת כל התחתונים ושאר כשרי ישראל ותפילתם ועבודתם על ידי הכשר ההוא ראש הדגל..."

ואמנם זה פשוט וברור שבענין הקשר לצדיקים, אין בו ענין של עבודה להצדיק ח"ו ח"ו, אלא כענין אהבת התורה ונשיקת התורה, האם זו היא עבודה להספר תורה ח"ו?!, אלא הוא שנתן לנו את התורה וברא את העולם על ידי התורה, כמו במדרש בראשית בתחילתו וכן בזהר חדש (בראשית דף י ע"ב) על הפסוק "ואהיה אצלו אמון" (משלי ה, ל) אל תקרי אמון אלא אומן, וזהו "בראשית ברא - אלקים" - עם ראשית "ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א, א) וזו היא התורה, ע"כ.

סיפורים ולקחיהם
מאת מו"ר שליט"א

נפשות
חסידי

תכלית
העולם

ניצוץ קודש ממאמרי
ומכתבי מורינו שליט"א

ניצוץ
אחד!

על ידי
שאינו
דוחק את
השעה -
ניצל מן
החטא

והנה באותה העת שהיריד פעל נשמעו דברי ר' בן ציון אפטר כדברי שגנון ממש, דהיריד היה כל-כך גדול וברושם עד שהיה נראה כי אין שום אפשרות שדבר כה חשוב יעלם לגמרי ותחתיו יצמחו עשבי בר. אבל למרבה הפלא, למעשה, זה מה שהתרחש לבסוף, היריד הגדול נעלם כלא היה, ותחתיו צמחו שם עשבים.

זהו מבטם הנכון של יהודים יראי ה', שאין הם מתפעלים ונבהלים מגשמיית העולם והבלי, יודעים הם כי מעל הכל יש בורא עולם עליון, והוא מנהיג את כל היקום, וברצותו מרומם וברצותו משפיל, ומה שהיום נראה בר ישות וקיום, למחרת יכול להתהפך לגמרי וכלא היה.

לפני שנים רבות, בהכנסי לבית הכנסת, נישא אלי יהודי ישיש וסיפר לי, שהוא הגיע מפולין ושם בעירו היה יריד גדול ביותר, שכל בני המדינה השתתפו בו, לסחור בו ולעשות משא ומתן. והנה בהיותו בחור למד בישיבה ליטאית בעיר הסמוכה לעירו, ולקראת יו"ט היה שב לבית הוריו. ובדרך לעיר מולדתו נמצאת העיר 'אפטא', ונזדמן לו לשוב לביתו בעת היריד, וכשחלף בעיר אפטא בדרכו לביתו שמע שם שמספרים בשם רבי בן ציון אפטר ע"ה, שכאשר שמע על היריד הגדול הנמצא ליד עירו אפטא. נענה בלשון זלול ואמר: אכן כעת היריד גדול ורישומו גדול, אבל בעוד כחמישים שנה יהיה המקום שומם ויצמחו בו עשבים.